

РЕШЕНИЕ

№ 6310

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3891** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. Д. от АК - [населено място], против Решение № ППН-01-476/ 2018 г. от 23. 03. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалбата на С. Д. е приета за основателна и е издадено разпореждане на [фирма] за осъществяване на операциите по обработване на личните данни на физическите лица по начин - подходящ, свързан със и ограничен до необходимото, с оглед на целите, за които те се обработват.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, като издадено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че заинтересованото лице С. Д. е дала съгласието си за публикуване на нейните лични данни. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменен административният акт, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски. В съдебно заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Д., чрез процесуалния си представител намира жалбата

за неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

С жалба рег. № ППН-01-476/ 21. 06. 2018 г. С. Н. Д. е сезирала КЗЛД с твърдения за незаконосъобразно публикувани лични данни във вестник “С.”, издаван от [фирма], [населено място].

С Решение № ППН-01-476/2018 от 23. 03. 2020 г. КЗЛД е обявила за основателна жалбата на С. Д.. В т. 2 от посочения акт, предвид констатираното нарушение на чл. 5, § 1, буква „в“ Общия регламент относно защитата на данните /ОРЗД, Регламента/, на основание чл. 58, § 2, б. “г” от ОРЗД, е издадено разпореждане на [фирма] за осъществяване на операциите по обработване на личните данни на физическите лица по начин - подходящ, свързан със и ограничен до необходимото, с оглед на целите, за които те се обработват, като е дал 14 дневен срок за изпълнение на разпореждането, който започва да тече от влизане в сила на решението.

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма.

От събраните по делото доказателства се установява, че през месец юни 2018 г. С. Д., която била административен секретар на МБАЛ [фирма], [населено място], се оплакала на свидетеля П. Д. от неправомерни действия, извършени от д-р В. У., който отишъл в нейния кабинет и започнал да отправя към нея обиди и закани. Свидетелят Д. я посъветвал да подаде жалба в полицията и предложил да я свърже с кореспондент на вестник „С.“, за да може случаят да бъде оповестен публично. Предвид това, С. Д. депозирала жалба в РУ на МВР - [населено място], която била заведена с вх. № 348000-5119/ 13. 06. 2018 г. Впоследствие разговаряла със свидетелката Й. П., която работела като кореспондент на вестник „С.“ и на която С. Д. изпратила чрез „В.“ копие от подадената до полицията жалба. В жалбата, освен описание на инцидента, се съдържали и лични данни на С. Д. – три имена, адрес и телефон.

Впоследствие, част от жалбата на С. Д., включваща и посочените нейни лични данни, била публикувана във вестник „С.“ от 14. 06. 2018 г.

Предвид това, КЗЛД приела, че чрез описаната публикация във вестник ”С.” дружеството [фирма] е осъществило неправомерно обработване на личните данни на С. Д., в хипотезата на разпространяването им, по отношение на неограничен кръг лица, в противоречие с принципа по чл. 5, § 1, буква „в“ Общия регламент относно защитата на данните, що се отнася до публикуване на факсимиле на част от жабата на С. Д. до РУ на МВР – [населено място].

Комисията обосновала извода, че публикуването на част от жалбата, без заличаване на адреса и телефона на С. Д., представлява обработване на личните й данни по начин, неподходящ, несъразмерен и неограничен до необходимото, предвид целите, за които са обработвани. Приела е още, че останалите лични данни - име, фамилия и

професионално качество на жалбоподателката са достатъчни за нейното идентифициране, като заличаването на адреса и телефона на жалбоподателката не биха били в противоречие с обществен интерес. Административният орган е заключил, че по този начин се установява обработване от [фирма] на лични данни, което надхвърля пределите на журналистическата дейност и се състои в разпространение на нейните лични данни в обем, който не е бил необходим за задоволяване на нуждата от информираност на обществеността.

Предвид това, КЗЛД е направила извод, че [фирма] е нарушило принципа на добросъвестността по чл. 5, § 1, буква „в“ Общия регламент относно защитата на данните, поради което на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД е издадено разпореждане на [фирма] за осъществяване на операциите по обработване на личните данни на физическите лица по начин - подходящ, свързан със и ограничен до необходимото, с оглед на целите, за които те се обработват. Дал е дал 14 дневен срок за изпълнение на разпореждането, който започва да тече от влизане в сила на решението.

Обжалваният административен акт е правилен.

Съгласно чл. 4 /1/ от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според чл. 4 /2/ от Регламента „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване;

Съгласно чл. 5, § 1, б. в от Регламента личните данни са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/.

Безсъмнено, с публикуването във вестник „С.“ на жалбата на С. Д. в частта, в която същата описва възникнал с д-р У. инцидент, целта е била да се информира обществеността за осъществено непристойно поведение от уважаван лекар. Поради това, за постигането на тази цел не е било необходимо да бъдат публикувани личните данни на С. Д., тъй като по този начин, в разрез с разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламента, същите не са били сведени до необходимия минимум във връзка с целите, за които се обработват. Настоящият съдебен състав намира, че не само телефонът и адресът на жалбоподателката са били неправилно публикувани, но и публикуването на нейните имена не е било необходимо, тъй като тези лични данни по никакъв начин не допринасят за основната цел, с която е била публикувана част от жалбата на С. Д. – а именно – информиране на обществеността за извършени неправомерни действия от страна на лекар.

Поради това съдът намира за правилен извода на Комисията, че публикуването на личните данни, без заличаване на адреса и телефона на жалбоподателката, съставлява

обработване на личните данни по начин, неподходящ, несвързан и неограничен до необходимото, предвид целите, за които те са обработени.

Противно на становището на процесуалния представител на оспорващото дружество, липсват каквито и да било доказателства С. Д. да е дала своето изрично съгласие да бъдат публикувани нейните лични данни. От разпита на свидетелката П. се установи, че тя, макар и кореспондент на вестник "С.", не обработва лични данни, нито пък преценява какво именно да бъде публикувано във вестника. Дори да се приеме, че С. Д. е дала такова съгласие /в каквато насока по делото се съдържат две коренно противоположни твърдения от оспорващото дружество и от заинтересованата страна/, то това съгласие е следвало да бъде дадено пред администратора на лични данни или пред лице, обработващо лични данни, в случая – пред упълномощено лице от [фирма]. Не се установи по делото нито от страна на администратора на лични данни - [фирма] да е искано съгласието на С. Д. да бъдат публикувани нейните лични данни в този обем, който значително надхвърля необходимото за целта, нито се установи тя да е дала своето изрично съгласие, което да е заявила пред администратора на лични данни или пред упълномощено лице, което обработва лични данни. Липсват и каквито и да било доказателства, че администраторът на лични данни е изпълнил задължението си да даде на лицето информацията, посочена в чл. 13 от Регламента и частност - целите на обработването, за което личните данни са предназначени, както и правното основание за обработването, получателите или категориите получатели на личните данни, ако има такива.

С публикуването на тези лични данни /адрес и телефон/ не само че е допуснато незаконосъобразно обработване на лични данни, несвързано с целите, за които същите са обработени, но и по недопустим начин се оповестяват данни за контакт на лице, за което се твърди, че е обект на посегателство. По този начин се поставя в неблагоприятно положение неговата сигурност, предвид спецификата на казуса.

Разпоредбата на чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда, че обработването на лични данни за журналистически цели, както и за академичното, художественото или литературното изразяване, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. Съгласно чл. 85 от ОРЗД някои изключения и дерогации се предоставят на свободата на преценка на държавите членки, в частност относно обработването на лични данни за журналистически цели, за целите на академичното, литературното или художественото изразяване /по-нататък само "обработване за журналистически цели"/. Те са предназначени да гарантират равновесието на правото на защита на личните данни с останалите основни права, в хипотезата на чл. 85 /журналистически цели/ – с правото на свобода на изразяване и информация, съгласно принципа на пропорционалност.

В мотивите на Решение № 8/ 15. 11. 2019 г. на Конституционния съд по к.д. № 4/ 2019 г. е посочено, че прилагането на изключенията спрямо правото на защита на личните данни, определяно като изключение с оглед на специална цел, в частност „журналистическото изключение /изключение за журналистически цели, за целите на академичното, литературното или художествено изразяване/ изисква балансиране на двете основни права – защита на личните данни и свободата на изразяване и информация.

В конкретния случай незаконосъобразно е нарушен балансът между свободата на изразяване и информация /от една страна/ и защитата на личните данни /от друга

страна/, тъй като публикуването на личните данни на С. Д. /а именно – адрес и телефон/ по никакъв начин не допринася за основната цел, с която е била оповестена част от жалбата на С. Д. – а именно публично информиране за осъществени непристойни действия от страна на лекар.

Поради това, правилен е изводът в оспорваното Решение № ППН-01-476/ 2018 г. от 23. 03. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, че в конкретния случай [фирма] е извършило нарушение на чл. 5, § 1, буква „в“ Общия регламент относно защитата на данните, поради което и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД, поради което е издадено разпореждане на [фирма] за осъществяване на операциите по обработване на личните данни на физическите лица по начин - подходящ, свързан със и ограничен до необходимото, с оглед на целите, за които те се обработват.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-01-476/ 2018 г. от 23. 03. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбата на [фирма] следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № ППН-01-476/ 2018 г. от 23. 03. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: